

1. ADORACJA:

A. Nie spiesząc się wycisz myśli i emocje; uświadom sobie, że jesteś zanurzony w TAJEMNICY ŚWIĘTEJ OBECNOŚCI PANA; proś Ducha Świętego, aby modlił się w Tobie.

B. Z wiarą, z pragnieniem spotkania z PANEM w głębi Twojego serca trwaj przed Najświętszym Sakramentem. Jako symbol Twojej zgody na JEGO OBECNOŚĆ i JEGO działanie w Twoim wnętrzu wypowiadaj w ciszy Twojego serca SŁOWO, które jest początkiem świadectwa o JEZUSIE, jakie dał Jan Chrzciciel podczas Chrztu Pańskiego w wodach Jordanu:

”Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata” (J1,36)

Powtarzaj słowa, powtarzaj, powtarzaj..... i pozwalaj aby ta modlitwa sama się w Tobie powtarzała.

C. Ilekroć w czasie modlitwy uświadomisz sobie coś innego – jakieś myśli, rozproszenia – spokojnie wróć przez powtarzanie SŁOWA do trwania w BOŻEJ OBECNOŚCI.

Tak trwaj w OBECNOŚCI PAŃSKIEJ przez cały czas przeznaczony na modlitwę; słuchaj tego, co mówi do Ciebie dzisiaj DUCH ŚWIĘTY i do czego Cię dzisiaj zaprasza; pozwól mu działać w Tobie tak, jak ON sam tego chce.

Ojcze nasz..

2. Wprowadzenie do medytacji:

Dla Jana Chrzciciela, tak jak dla wszystkich Izraelitów Starego Testamentu, baranek był symbolem daru ofiarnego.

Świątynia Jerozolimska była miejscem codziennego kultu ofiarniczego. Składano ofiary: obowiązkowe i dobrowolne, dziękczynienia i uwielbienia, przebłagalne, zadośćuczynienia, oczyszczenia, pokarmowe, biesiadne... .

W wielu z tych ofiar darem ofiarnym były baranki. Taką ofiarą była codzienna ofiara całopalna. Ofiara całopalna, całkowita - ponieważ palono całe zwierzę w celu wyrażenia najwyższej czci względem BOGA. Każdego dnia rano zabijano jednoroczne jagnię bez skazy i palono na ołtarzu. Wieczorem rytuał ten powtarzano; na ołtarzu Świątyni Jerozolimskiej płonął nieustanny ogień ofiarny ku czci BOGA – płonął dzień i noc.

Jednak wielokrotnie BÓG wyrzuca Izraelitom, że ich ofiary nie są odbiciem ich serca, są tylko powierzchownym rytuałem: *„Nienawidzę waszych świąt i brzydzę się nimi. Nie będę miał upodobania w uroczystych zebraniach. Bo kiedy składacie Mi całopalenia i wasze ofiary nie znoszę tego, a na ofiary biesiadne z tucznych wołów nie chcę patrzeć. [.....] Niech sprawiedliwość wystąpi jak woda z brzegów i prawość niech się wyleje jak nie wysychający potok”* (Am 5,21-24); *„Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary”*(Mt 9,13).

W pamięci każdego Izraelity Starego Testamentu był również baranek paschalny - *jednoroczny baranek bez skazy, którego kości nie łamano*, którego spożywano w noc wyjścia z niewoli egipskiej, a którego krwią oznaczone były progi domostw izraelskich jako znak dla Anioła Niszczyciela, że ma je omijać niszcząc wszystko, co pierwotne w Egipcie. Izraelici corocznie obchodzili Święto Paschy na pamiątkę wyjścia z Egiptu, z domu niewoli, z ziemi grzechu do Ziemi Obiecanej.

Jan Chrzciciel przedstawiając JEZUSA, oczekiwanego MESJASZA, jako „*Baranka Bożego, który gładzi grzech świata*” prorokuje pod natchnieniem Ducha Świętego i wchodzi w tajemnice Odkupienia; przewiduje jedyną, doskonałą Ofiarę SYNA BOŻEGO – nowego BARANKA PASCHALNEGO.

„*Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata*” - słowa te wypowiada kapłan podczas każdej Eucharystii, ukazując przełamaną, konsekrowaną Hostię – prawdziwe CIAŁO CHRYSTUSA za nas na krzyżu *wydane*.

Ofiara JEZUSA CHRYSTUSA jest prawdziwą, doskonałą ofiarą całkowitą, całopalną. JEZUS oddaje swoje życie dobrowolnie, z miłości do człowieka: „*Nikt Mi go [życia] nie odbiera, lecz Ja sam z siebie je oddaję*” (J 10,18). W ofierze następuje całkowite wyniszczenie JEGO CIAŁA, aż do bolesnej śmierci na krzyżu oraz bezgraniczne oddanie się OJCU w posłuszeństwie i miłości.

Poprzez całopalną ofiarę Krzyża – JEZUS oddaje życie za nasze grzechy i oddaje najwyższą cześć, dziękczynienie i uwielbienie BOGU OJCU; ofiara ta ponawiana jest w każdej Mszy Świętej – każdej Eucharystii. „*Eucharystia*” znaczy dziękczynienie. Całopalna ofiara JEZUSA CHRYSTUSA – ŚWIĘTEGO BOGA zastępuje w sposób doskonały wszystkie ofiary Starego Testamentu.

Eucharystia, to także sam JEZUS CHRYSTUS obecny w tajemnicy Swojego SŁOWA, Swojego CIAŁA i KRWI, w obecny NAJŚWIĘTSZYM SAKRAMENCIE OŁTARZA oddający BOGU OJCU najwyższą cześć i uwielbienie.

Karmiąc nas swoim CIAŁEM i KRWIĄ JEZUS pragnie przemienić nas w SIEBIE, uzdolnić, abyśmy tak, jak ON, stawali się ofiarą całopalną dla BOGA.

Przychodząc na Eucharystię, karmiąc się CIAŁEM i KRWIĄ PANA powinniśmy pytać, prosząc DUCHA ŚWIĘTEGO o JEGO światło, czy przeżywam Eucharystię głęboko; czy to co mnie podczas Eucharystii wzrusza nie jest powierzchowne.

Powinniśmy stawiać sobie pytania: *Czy spożywam CIAŁO PAŃSKIE świadomie, czy pragnę zgłębiać tajemnice tego Świętego Misterium?*

Czy chcę świadomie przyjmując JEZUSA jako jedyne PANA mojego życia; przyjmując każdą trudną sytuację, zaakceptować cierpienie i śmierć, wydać swoje życie za nieprzyjaciół? Czy chcę, aby BÓG uzdolnił mnie do wydania siebie na całopalną ofiarę JEGO miłości?